

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL	1'50 pessetas trimestre.
FORA	1'75 »
EXTRANGER	2 »

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

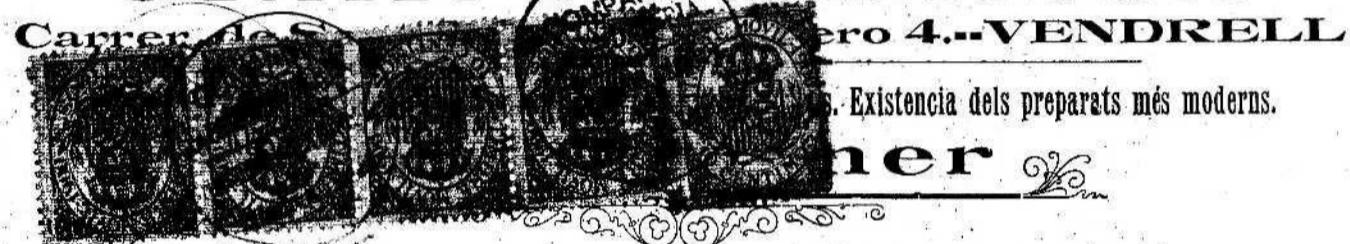
Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO S' TORNAN LOS ORIGINALS

GRAN FARMACIA

Sab tothom que durant las calors no pot pendres l'oli de fetje de bacallà ni las emulsions del mateix. En aquest cas supleix ab ventaja per sos segurs efecte lo.

AIXAROP YODOTÁNICH GLICEROFOFOSFATAT TRAYNER

en las debilitats generals, malalties de pit, reumatisme, degeneració del organisme, tumors frets, escrofulisme y altres semblans.—**Pren 2,50 Ptas.**

Las malalties que durant lo istiu atropellan á moltes criatures, se curan ab seguretat empleant

LA PANACEA DE LA INFANCIA TRAYNER

com també los vòmits, cólichs, desaparició del babeig, empaxtos, irritacions de ventre. Reforsa las vias digestivas y 'ls hi obra l' apetit.—**Pren 1 pesseta.**

Para-llamps

Se'n colocan de totas classes y preus.

Se garantisan.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari.

Terrenos pera vendrer

Se ven la finca coneguda per CAL TAONA, propia de Miquel Massana, situada en los aforas d'aquesta vila á mitj kilòmetre de la mateixa y tocant ab la carretera de Santa Oliva, y consta d'una horta, terrenos pera edificar, una casa y una sinia ab gran abundancia d'aygua. Tot molt propi pera finca de recreo.

Pera informes dirigir-se al mateix propietari.

Casa pera vendre

en aquesta vila, carrer de Cristina Baixa, núm. 46. (Barri de Fransa.)

Informarà Pau Vives, esparter, plassa Nova.

Venda d' una casa

de moderna construcció, situada en lo carrer Alt, número 19, Vendrell.

Informarà Pere Gallmàny, plassa de las Garrofas.

Avis als comerciants

Se lloga el magatzém situat en lo carrer de Casas Novas que fins ara ha tingut llogat lo comerciant de vins don Jaume Galtés de Vilafranca.

Pera informes l'avocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socias.

Notas Agrícolas

Recolecció de las garrofas

Trobanhos ja en vigilias de fer efectiva la cullita de las garrofas, la més important, després de la del vi, del litoral de nostra comarca, creyem del cas donar á coneixer lo que sobre la recollecció de las garrofas diu en sa importantsima obra referent al garrofer, nostre malaurat amich y company que fou de redacció En Joaquim Bassa, intelligent agricultor y peritissim escriptor agrícola.

Cap dificultat ofereix coneixer lo moment oportú pera procedir á la recollecció de las garrofas, ja que com dita feyna deu verificar-se precisament quan dit fruit ha arribat á sa completa maduració y aquesta presenta caracters completamente fixos, y en los que no pot haverti confusió, de aquí que, com dihem, pugan verificarse aquells traballs sempre en temps completamente oportú.

No obstant; per lo que puga afectar á la futura conservació de la cullita, es preferible que la recollecció se verifiqui ab relativa tardansa á no que's porti á cap prematurament. De quedar las garrofas al arbre deu ó quinze días després d'haver arribat á un complet estat de maduració no reporta cap perjudici; en cambi, si s'avansa la recollecció aquest mateix espai de temps, serà casi segur un complet fracàs; puig que una de dos: lo no estar completamente madures las garrofas donaria lloch á que un cop enmagatzemadas se desarrollés en elles una

perjudicial fermentació que las faria malbé, ó bé faltadas ó ab escassa cantitat de sucre, si'l local ahont estessin fos massa ventilat, se secarian del tot, y quedarian sense cap valor ni preu.

Per consegüent, no deu ferse la recollecció fins que'l fruit, ben madur, comensi á caure per si sol del arbre: llavoras es quan ab un petit sacudiment de las branques cauhen las garrofas, y ab un petit cop de canya n' hi ha prou pera provocar la caiguda.

La millor senyal pera poguer apreciar quan la garrofa ha arribat al punt de madura, es quan se veu que té'l pedúncul completament negre, sens que's noti en ell la més petita taca de vert clar. Y's comprén bé que aixis sia: sent lo pedúncul lo que sosté la garrofa á la rama, es, naturalment, lo conductor de la savia desde la rama al fruit: y desde'l moment en que dit conducto ha pres lo color fosch, lo que's senyal de que s'ha secat, es indubitable de que no serveix ja com á tal conductor, y de que la savia no circula per ell pér no ser ja solicitada pel fruit per no necessitar aquest tal element de nutrició: hanvent arribat en tal cas á obtenir lo fruit, com si diguéssim, vida propia, y poguer prescindir en absolut de tot medi de vida que desde la rama lo nutrian fins aquell moment.

Sucsueix de vegadas que per efecte de especials condicions atmosfèriques, la maduració de las garrofas no's fa d'una manera uniformement igual; y que las que han madurat prematurament, si bufa vent fort, se desprenen del arbre, quan pera las otras faltan encara quinze ó més dias pera que estigan en disposició de ser cullidas: arribat aquest cas no deu ferse la recollecció general, sino la de las que per si solas han caigut; deixant, pera quan estigan completamente maduras, la recollecció de las que han quedat al arbre; y deuen plegarse las caigudas perque de no ferho reporta perjudicis de consideració, ja que á terra estan exposadas á esser menjades pel bestià, y principalment á quedar ensangonades si á cas plou, y per poca pendent que tinga'l terreno á que l'aigua se las emporti, per mica que la pluja siga de consideració.

En quant á la recollecció no compreném que hi hagi altre sistema que'l de pegar cops, ab una canya ó ab un lleuger bastó, més ó menys llarch segons l'altura del garrofer, á las brançadas en sa part superior en lo lloch precís allá ahont hi hagi al dessota penjarrelles de garrofas. N'hi ha prou ab aquest petit cop pera que la garrofa, si está al punt de madura, caiga de la branca, y quan no sucsumeix aixis, llavoras se pega directament á la mateixa garrofa y te lloch la cayguda.

Y aquí precisament, hem de fer una impor-

tant observació sobre la manera de copejar las branques al objecte de fer caure 'l fruyt. Es cosa molt sapiguda dels que son verdaderament pràctichs en aquesta materia, pero que desgraciadament no la tenen en compte molts jornalers y també propietaris, y es la següent: à l' època de la recollecció de las garrofas l' arbre te ja los brots y pedúnculs florifers qu' han de produir lo fruyt en la vinenta cullita; ara bé: com aquests gèrmens del nou fruyt se troben escampats per la branqueta, alternant confusament ab las garrofas que deuen copejarse pera ferlas caure del arbre, si 'ls cops no 's donan ab lo degut cuidado y precisament à sobre de las garrofas que 's tracte de fer caure, inevitablement se tiraran à perdre infinitat de tendres brots florifers, malmetent d' aquesta manera una gran part de la futura cullita.

Quan tots traballadors están ocupats en los trballs de recollecció, lo soroll dels cops de bastó ó canya al pegar sobre las ramas, indica clarament à qui coneix lo modo de portar à cap àquesta operació, si 's porta à cap de la manera deguda, com hem dit més amunt. Lo cop ha de sonar sech: ha de sentirse un *crach* sol, aïllat, si 'l cop se dona inteligentment, del modo degut. Pero si se sent en lloc del *crach* un *raaach* més ó mens llarg, lo cop s' ha donat malament; puig per la seva duració y manera de produhirse indica que 'l cop de la canya á la branca ha sigut donat arrastrant la canya per tot lo llarg de la branca; cosa que si bé haurá fet caure las garrofas en tota la extensió que haurá seguit, també haurá fet caure inevitablement lo novell fruyt que hi hagués en la mateixa extensió de branca recorreguda.

Per això no 'ns cansarem de recomanar en gran manera als propietaris de garroferars, que procurin emplear com à jornalers encarregats de fer caure las garrofas, à pagesos inteligents que verifiquin lo golpeig de la manera indicada; puig encara que 's tingués de donalshi un jornal més crescut, de sobras se trobarà la compensació del excés en la vinenta cullita per los brots florits que hauràn quedat intactes à las branques.

Ademés es preferible buscar la economia dels jornals en las donas y noys encarregats d' arreplagar de terra las garrofas; operació que no requereix gran inteligencia y que qualsevol pot fer perfectament.

Alguns autors recomanen pera la recollecció de las garrofas, y ho fan ab més bona intenció que acert, fer us d' escalas dobles com las que s' emplean pera recullir las olivas; casi dirém que 's impracticable aquest modo, puig per lo número y modo de ser de la branqueta del garrofer, seria completament impossible poguer fer caure totes las garrofas sens l' ausili del bastó ó canya. Per consegüent, no deu admetre's aquest sistema, que resultaria no tan solament engorros sino també perjudicial, per la rahó de què al usarlo se voldrian évitar los inconvenients que resultan ab l' empleo de canyas; pera no perjudicar la florida, y 'l tenir que ficar-se un home pujat dalt d' una escala entre l' espès brançalje d' un garrofer, lo frech de la roba y 'l volüm del home serian més perjudicials à la vinenta cullita que totes las canyas y perxas que puguin utilisarse en semblant tasca.

Tal vegada se 'ns tatxi d' esser difusos en aquest assumptu que sembla no mereixer tal importància; no obstant: l' opinió de las personas verament pràcticas en la materia estara ab nosaltres; y es preferible donar una extensió, tal vegada excessiva, à aquells detalls convenientissims de recollecció, que no 'l tractar com ho han fet generalment la major part dels autors que s' han ocupat del garrofer, desconeixent la materia è incorreguent en inexactituds

que en lo terreno práctich poden ocasionar perjudicis de consideració.

Per consegüent, recomaném com únic meidracional y senzill pera fer caure las garrofas el de canyas ó perxas, pero cuydant en gran manera que tals utensilis sian manejats inteligentment; que 's procedeixi desseguida à plegar las garrofas que hagin caigut per medi de donas ó noys, per resultar més econòmich, poguentse encara abreviar la operació colocant borassas sota l' arbre, ab objecte de recullir lo fruyt.

Pau Casals à San Sebastián

En nostre darrer número donarem compte de la arribada à San Sebastián de nostre distingit compatrioti l' eminent concertista de violoncello Pau Casals, al objecte de donar dos concerts en lo «Gran Casino» d' aquella ciutat, y avuy copiém lo que la prempsa de la mateixa diu referent à dits concerts, que no foren dos sino tres, ja que 'l dia 7 del corrent prengué part en altre de beneficencia.

Diu *La Voz de Guipúzcoa* del dia 25 d' Agost:

«Concierto extraordinario.—Gran tarde fué la de ayer para los aficionados à la buena música, que pudieron saborear obras de los más célebres maestros, interpretadas por colosos del arte, magistralmente secundados por lo orquesta del Casino.

Uno de los artistas que de tal manera entusiasmaron ayer al público, es español, y justo es hacer constar que si en algunas cosas no estamos à la altura de otras naciones, nuestros artistas dejan en el extranjero el pabellón bien puesto.

Todavia hace solamente tres años que le oímos al señor Casals en el Casino, casi en familia, pues apenas habría dos docenas de personas en el salón, y si entonces nos llamó ya extraordinariamente la atención, ayer quedamos maravillados del enorme camino que ha recorrido en el terreno del arte.

Todo quanto podamos decir de los dos ilustres artistas que tomaron parte en el concierto de ayer, ha de resultar pálido comparado con la realidad.

Baste decir que estuvieron tocando más de dos horas y al público le supo à poco.

Empezó el concierto con la hermosísima overture *El Carnaval Romano* de Berlioz, muy bien, pero muy bien tocada por la orquesta y apareció el señor Baüer que fué saludado con una nutrida salva de aplausos.

El concierto en mi bemol de Litz, se presta para que un gran pianista pueda lucirse y el señor Baüer demostró que lo es.

Efectos pianísticos de primer orden, matices desde el más delicado al más enérgico, dicción purísima, mecanismo asombroso, todo esto vió en el señor Baüer quien triunfó en toda la línea obteniendo al final una ruidosa ovación que duró algunos minutos.

A continuación salió el señor Casals, que también fué saludado cariñosamente por el público.

Si grande fué el triunfo obtenido por el señor Baüer no fué menor el del señor Casals, que en el concierto de Saint-Saëns estuvo colosal.

¡Qué maestría en el decir! ¡qué dominio del instrumento! ¡qué sonido tan hermoso algunas veces y tan delicioso otras!

Fueron innumerables las llamadas à escena, à su terminación.

La orquesta, muy bien llevada por el maestro Goñi, estuvo à la altura de los solistas, en los dos conciertos de que nós ocupámos.

Empezó la segunda parte con una sonata para piano y violoncello de Rubinstein.

Los dos artistas estuvieron admirables en la interpretación de esta sonata y à la terminación de cada tiempo obtuvieron una ruidosa ovación.

Después tocó el señor Baüer, maravillosamente, un *preludio* de Rachmaninoff un *estudio* de Chopin, una *romanza sin palabras* de Mendelshon y una *mazurka húngara* de Schubert.

El público entusiasmado le hizo salir repetidas veces à escena, obligándole à tocar, de propina, una *sonata* de Scarlatti.

El señor Casals salió à continuación y dijo de una manera deliciosa una *Elegia* de Fauré, una *mazurka*—que tuvo que repetir—de Popper, y el *vito* del mismo autor, y como el público pedía más y más, tocó *El Cisne*, encantadora melodía del gran Saint-Saëns.

Terminó el concierto—que fué un verdadero acontecimiento musical—with el *Preludio* del tercer acto de *Lohengrin*, de Wagner, muy bien interpretado por la orquesta.»

Del mateix periódich del dia 28:

«Concierto extraordinario.—Si grande fué el éxito obtenido por los señores Casals y Baüer en el primer concierto, mayor, si cabe, fué el obtenido anoche por tan notables artistas.

Es indudable que llevarán un recuerdo muy grato de su viaje à esta ciudad, porque si bien es verdad que ellos son concertistas de méritos excepcionales hay que convenir en que se han encontrado con un público inteligente, que ha sabido apreciar esos méritos, haciendoles justicia desde el primer momento.

Así ha resultado que todos los números de los dos conciertos han sido magistralmente interpretados, habiendo estado tan afortunados, en las obras de Bach como en las de Chopin, en las de Mendelssohn como en las de Scarlatti, en las de Saint-Saëns como en las de Liszt y Popper.

Y el público comprendiéndolo así les ha hecho ruidosas ovaciones à la terminación de todas las obras.

Del concierto de anoche tendriamos que repetir todo lo que dijimos el primer día, porque si Baüer estuvo colosal en el cuarto concierto de Saint-Saëns, Casals estuvo asombroso en las *Variaciones sinfónicas* de Boellman, *tarantela* de Popper y *Nocturno* de Chopin, y los dos admirables, en la *sonata* de Mendelssohn.

Lo que desean los que han tenido la fortuna de asistir à estas solemnidades musicales es que no sea esta la última vez que se dejen oír en esta ciudad estos ilustres artistas.

La orquesta acompañó muy bien el difícilísimo concierto de Saint-Saëns, las *Variaciones sinfónicas*, de Boellman y *Sur le lac*, de Godard.

Empezó el concierto por la overture *Patria!* de Bizet, magistralmente interpretada por la orquesta que dirige el maestro Goñi, cosechando también grandes aplausos en el *Scherzo*, de Mendelssohn.»

Del propi diari del 8 del corrent.

«Concierto benéfico.—Con numerosa y selecta concurrencia se verificó ayer el anunciado concierto benéfico en el Gran Casino.

La fiesta proporcionó, como presumíamos, un buen ingreso para el Asilo de niños, y un éxito franco y entusiasta à los artistas que organizaron el benéfico espectáculo y en él tomaron parte.»

«¿Qué diremos de Pablo Casals?

El gran artista estuvo verdaderamente colosal en el concierto de Lalo. Todos los adjetivos huelgan y resultan pobres, tratándose de un *artistaazo* de los talentos de Casals.

No hemos oido à ningún violoncellista tan completo como este. Ejecutando es un coloso, diciendo es un angel en la *Romanza* de Compaholi en *Arlequin* y en la preciosa Suite de Popper; en todo lo que toca está siempre à la altura de... Casals.

A petición del público tocó, si no recordamos mal, una *mazurka* de Popper, de una manera deliciosa.

El señor Pagola acompañó admirablemente á Casals.

Para acompañar así, es necesario ser muy artista y muy buen ejecutante y buen músico. ¡Lástima que Beltrán Pagola no cultive estas cualidades que posee en alto grado, en un centro artístico de primer orden, como París.

Las cadencias del concierto de Mozart, tocadas ayer, son de J. A. Santesteban. El *maisuba* nos demostró una vez más que su talento y su inspiración no se agotan nunca. Baste decir en su elogio que resultaban admirablemente adaptadas á la obra, conservando el carácter de ésta.

En resumen, una buena noche para el arte y para la caridad.»

En Casals se quedó á San Sebastián ab objecte d' esperar lo regres dels Reys pera donar un concert á Miramar, residencia de la familia real, en absequi als reys que tant l' han distingit sempre; concert que douà ants d'ahir en unió del pianista senyor Cebrón.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dijous, 13 del corrent, baix la presidència del Alcalde senyor Antich.

Sigué aprobada l' acta de la anterior.

Se dona compta d'una instancia de D. Jaume Alegret Vidal solicitant obrir un balcò en una casa de sa propietat situada al carrer de Zurbano.

S' aprova un compte presentat per D. Manel Trayner per medecinas suministradas á malalts pobres, durant los mesos de Juliol y Agost; y altres de D. Joseph Carreras, per reparacions al Matadero y al Hospital y á la conducció d'aigues d'aquesta vila.

Y no haventhi cap més assumpt de què tractar se aixecá la sessió.

CRÓNICA

Encara duran las operacions del vremar en nostre terme. Aquest any no s' ha vist aquella activitat é inusitat moviment d' altres anys, en que la maduració dels rahims era uniforme y en una setmana casi quedava entrada la vrema. Enguany no ha succehit així y s' troben partidas en que 'ls rahims han quedat vermellosos y sense acabar de madurar, especialment á las vinyas filoxeradas.

La poca vrema que s' acostuma á vendre en nostra vila, puig aquí casi, ó sense casi, tots los propietaris comptan ab botas pera l' envás del ví, se paga á 3 rals la arroba.

No desmeresqué en importància dels anteriors lo mercat de bous celebrat lo diumenge últim en aquesta vila. Prop de 200 caps hi concorregueren, venentse casi tots, ó al menos en sa major part, lo que no es d' estranyar puig en aquesta època es la més aproposit pera engreixarlos ab la pampolada de las vinyas y l' fullám dels blats de moro y altres plantas hortalissas.

Los preus continúan pujats en excés.

Lo mercat que tindrà lloch avuy promet també esser important puig s' esperan partidas de bous procedents de la fira de Balaguer y d' alguna altra del Aragó.

S' ha donat coneixement al Jutjal d' instrucció d' aquest partit, de que durant la nit ó matinada del dissapte de la setmana passada, foren tallats den garrofers y un centenar de ceps americans que ja feyan fruit, d' una vinya situada á la partida la Papiola, del terme d' Albinyana, propietat del veí d' aquesta vila D. Joseph Mañé y Sonet.

Vaya quina bestialitat!

Desde l' dia primer del vinent Octubre, no s' admetterán los sellos de pesseta més que pera completar las tasas dels telegramas que importin dues ó més pessetas, puig caldrá que cada despaig s' estengui en la cuartilla impresa correspondient, ahont es-

tán estampats los sellos, segons disposició de la Direcció general de Telégrafos, perque en las oficinas quedarán suprimidas las fullas que s' han usat fins així.

Nostre compatrioi y estimat amich lo celebrat concertista de violoncello don Bonaventura Dini, ha escrit expressament pera la Societat coral de aquesta vila *La Lira*, una hermosa composició á quatre veus sobre la lletra d' una poesia descriptiva de nostre company de redacció don Ramon Ramon, que s' denomina *Matinal de Primavera*.

Lo senyor Dini vingué dimars á questa vila pera fer entrega personalment de dita composició, de la que n' tenim molt bònnes referencias del mérit artístich de la mateixa.

Per los diaris de Barcelona ens hem enterat en nostra vila de que aquí s' havia constituit un comité romerista.

Los noms de las personas que l' forman son los següents:

Presidencia de Honor, D. Francisco Romero Robledo; president honorari, D. Enrich de Vilalta Escaler, president, D. Joseph Serra Bujons; vispresidents, D. Lluís Maria de Nin, D. Joan Serra Fuster y D. Jaume Miró Bassa; vocals: D. Francisco Guitart Jansa, D. Francisco Mañé Sonet, D. Francisco Ribas Fabré, D. Francisco Utjes Rubió, D. Francisco Constantí, D. Pere Galimany Olivella, D. Salvador Sagarra Mercader, D. Joan Barnadas Martorell y don Joseph Viñas Fairé; secretaris: D. Joan Serra Toda y D. Francisco Rovira Miret.

Es tan heterogénea y tan estranya la barreja de las personas que acabém d' anomenar, que la primera impresió del públich al enterarse'n, fou de que s' tractava d' alguna broma jugada per algún gat dels frares. Després se ha dit qu' era en serio.

Siga d' una ó d' altra manera, lo poble, que sempre té inventivas felisses, al veure tan gran número de *Franciscos* que figuran en dit comité, l' ha batjat ja ab lo grafich nom del *Comité dels Quicos*.

Entre 'ls destinos vacants que poden obtenir los sargentos, cabos y soldats llicenciat, qualsevol que sia l' temps que hagin servit en actu, hi figura la plassa d' Administrador de Loterías d' aquesta vila, ab fiansa de 2.700 pessetas.

Las instancies solicitant dit destino han d' ésser presentadas al ministeri de la Guerra, per tot lo dia 30 del corrent mes de Setembre.

À la nit del dia de la Mare de Deu tingué lloch en lo saló café del Cassino Circo un concert de piano, violoncello y violí en lo que s' doná á coneixer al públich lo jovenet senyor Raventós, fill del amo del local que ocupa dit Cassino D. Félix Raventós, deixable de nostres paisans los distingits concertistas de violoncello Pau Casals y Bonaventura Dini. Lo jove Raventós demostrá las grans condicions que posseheix pera tan difícil instrument, així com també los progressos que ha fet en lo poch temps que estudia'l violoncello en las composicions que executá, especialment en la *Romansa y Polonesa*, de Tolbecque, y en *Le Réve*, de Goltermann, que li valguren entusiastas aplaudiments de la concurrencia, qu' era nombrosa, abundantí las senyoras.

Compartiren los aplausos ab lo jove Raventós, los professors de piano y violí respectivament senyors Gomis y Güixens en las demés composicions del programa, deixant tots complascudíssima á la concurrencia y ab desitjos de que s' tornés á repetir tan agradable vetllada.

Concurrencia bastant nombrosa asistí á las funcions dramàtiques que l' dissapte y diumenge últims tingueren lloch en lo Teatro del Tívoli, tenint bona cullita d' aplausos la companyia ab las populars obras *Los pobres de Madrid y La Pasionaria* que s' posaren en escena.

Pera avuy aquesta nit se anuncia lo antich y popular drama *La cabaña de Tom* y la comèdia en un acte *Fuera!*

Pera l' diumenge pròxim y l' dilluns, festivitat de Nuestra Senyora de la Merce, se anuncian *Mancha que limpia* y *El Registro de la Policía*, respectivamente.

Nostre benvolgut amich lo eminent violoncellista Pau Casals, fará una excursió artística en companyia del celebrat pianista Bauer, à ultims del proxim mes d' Octubre, per las principals ciutats d' Espanya, al objecte de donar una serie de concerts en las mateixas.

En la reunio que 'ls mestres de primera enseñanza del partit celebraren lo diumenge en aquesta vila, al objecte de nombrar habilitat pera verificar lo pago dels seus habers, secaigué l' nombrament á favor de D. Frederick Montserrat, mestre del Patronat Roig de Torredembarra.

L' *Aplech* catalanista que devia tenir lloch á Cambrils lo dissapte de la passada setmana no pogué celebrarse per haverlo prohibit al acte d' anarlo á comensar.

Los periódichs afiliats als partits del *turno pacífico*, diuhen que no es cert que sigués *prohibit*, que lo que hi hagué fou què no se havian cumplert en deguda forma los requisits de la vigenta llei de reunions públicas, y en sa virtut, l' Arcalde de Cambrils, com si diguessim *el último mono*, no va permetre la reunio.

Tothom ho creurá que signé per aixó.

Per lo Gobern civil de la província s' ha declarat de necessitat la ocupació dels terrenos expropriats en lo terme municipal d' aquesta vila ab motiu de la construcció del pont sobre la riera dita de la Bisbal á la sortida de la vila en la carretera de segón ordre de Tarragona á Barcelona.

L' Ajuntament de la vila d' Anglesola, ha acordat celebrar en los días 15 y 16 de Setembre y 2 y 3 de Febrer de cada any, firas de bastiar, bous, mulas, cavalls, ases y demés, admetense al mateix temps tota mena de parades de quincalla y altres objectes propis de tota fira.

Los que hi vagin á vendre no pagarán cap impost per la ocupació de la via pública.

Lo nou é imprtant *Diccionario Popular Encyclopédico de la Lengua Española*, continúa publicantse ab tota regularitat y ab las mateixas condicions ab que comensá. L' últim quadern qu' hém rebut, que es lo 23, conté novas definicions científicas, històriques y geogràfiques molt interessants. Be mereixen los 30 céntims las 4.000 línies que en 48 columnas conté cada quadern. S' en enviará un gratis, á qui l' demani á don Pere Garcia, Director-gerent del *Diccionari*, carrer de la Encarnación, 4, Madrid.

Secció Oficial

Matadero

Bestiá sacrificat en lo Matadero desde l' dia 1 al 14 del corrent mes, los dos inclusius.

De llana major de 6 kilos.	99
Idem. menor de 6 id.	0
De pel major de 6 id.	2
Idem. menor de 6 id.	3
Boví major de 60 id.	7
Idem. menor de 60 id.	5
De cerda.	17
Total.	133

Funcions religioses

Aquesta tarde á un quart de 5 després del Rosari se cantarà la Corona per rahó de ser la festa dels dolors glòriosos de María Santíssima.

Dimecres durant la misa de 7 se practicarán los exercicis del dia 19 en llohor de Sant Josep.

Registre Civil

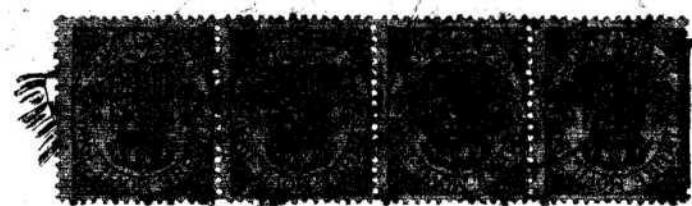
Inscripcions verificadas desde el dia 2 al 15 del corrent.

Naciments.—Nens, 4.—Nenes, 0.

Defuncions.—Pere Joan Salvador de 15 días, Amalia Soria Giménez de 2 anys, Ramon Murgadas Marimon de 20 días, Joseph Guimerá Rius de 53 anys, María Mañé Gil de 5 anys, Vicenta Mitjants Pujol de 65 anys y Isidra Nin Arans de 65 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

JUNCIS

PERE CARRERAS

COMISIONISTA EN VINS

Se reben mostras per la compra constant de vins negres, rosats, blancks y mistel·les, tant d' aquesta com d' altres comarcas.

MAGATZÉM, Carretera de Santa Oliva, núm. 5. VENDRELL

GRAN CRIADERO DE CEPS AMERICANS de totas classes

pera sa adquisició dirigirse al mencionat magatzém del senyor Carreras.

Impremta de Ramon Germans

Tarjetas comercials
Tatonaris
Memorandums
Facturas
Sobres timbrats, etc.

Impresos en negre y colors
Teatre, 18.—Vendrell

Representació de acreditadas fàbriques de Mosaics Hidràulichs, venint obligat á oferirlos á preus de fàbrica.

BOTIGA GRAN

de
ANTON MARTORELL
Carrer Alt, 10
VENDRELL

Dipòsit de terissa de totas classes, dipòsit de vidre bufat y mitj cristall, vaxellas complertas, jochs de café, objectes de adorno, etc.

Representació dels renombrats mosaics incrustats al foch de la fàbrica de J. Romeu Escofet, també á preus de fàbrica

Hilari Giner Belda

Concell de Cent, 295 (prop lo carrer de Balma)

VINS y VERMOUHTS de las Bodegas Subterráneas
“MINA VINYET” Marca Foix y Giner

NOTA DE PREUS PER LITROS

VINS DE TAULA

Claret rosat	C.	0'50 Pts.
Id. id	Z.	0'45 »
Rioja claret	C.	0'50 »
Id. id	Z.	0'45 »
Petit Bordeaux	C.	0'50 »
Id. id	Z.	0'45 »
Bordeaux	C.	0'65 »
Id.	Z.	0'60 »
Valdepeñas	C.	0'55 »
Id.	Z.	0'50 »
Blanch Sauternes clilita	94	1'50 »
Id. id	96	1'25 »

SECCIÓ ECONÒMICA

Vins negres del Priorat.				
Pastós	C.	0'40 Pts. Litro		
Id.	Z.	0'35 »		
Id.	X.	0'30 »		
Sech.	C.	0'40 »		
Id.	Z.	0'35 »		
Id.	X.	0'30 »		

APERITIUS

Vermouth sech, tipo MARSELLA, ampolla, 2'50 pessetas

Vermouth dols TORINO, ampolla, 2 pessetas.

Manzanillas classes superiors de varis preus — Jerez embotellat desde 1'50 á 5 pessetas. — Anisats de Cazalla de la Sierra (Sevilla) marca «Visiedo» y «Giner», desde 2 pessetas á 3'50 litre.

Demanarho per tot arreu

LO VENDRELL

Setmanari comarcal del Baix Penedès

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Vendrell.	.	.	.	1'50 pessetas trimestre
Fora.	.	.	.	1'75 »
Extranger.	.	.	.	2 »
Número corrent 10 cètms.—Número atrassat, 20 cts.				

Anuncis, remits i reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.